

***"Bet cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem."
(Jāņa evaņģēlijs 1:1-14)***

Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. ² Tas bija iesākumā pie Dieva. ³ Caur Viņu viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir. ⁴ Viņā bija dzīvība, un dzīvība bija cilvēku gaisma. ⁵ Gaisma spīd tumsībā, bet tumsība to neuzņēma. ⁶ Nāca cilvēks, Dieva sūtīts, vārdā Jānis. ⁷ Viņš nāca liecības dēļ, lai liecinātu par gaismu, lai visi nāktu pie ticības caur viņu. ⁸ Viņš pats nebija gaisma, bet nāca, lai liecinātu par gaismu. ⁹ Tas bija patiesais gaišums, kas nāca pasaulē, kas apgaismo ikvienu cilvēku. ¹⁰ Viņš bija pasaulē, un pasaule caur Viņu radusies, bet pasaule Viņu nepazina. ¹¹ Viņš nāca pie savējiem, bet tie Viņu neuzņēma. ¹² Bet, cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem, tiem, kas tic Viņa Vārdam, ¹³ kas nav dzimuši ne no asinīm, ne no miesas iegribas, ne no vīra gribas, bet no Dieva. ¹⁴ Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušā Dēla, pilnu žēlastības un patiesības. (Jāņa ev. 1 »1-14)

Jāņa evaņģēlija vēstījums par Jēzus piedzimšanu ir perfektais teksts tiem, kas vēlas mazliet atkāpties no svētku steigas un bruzmas, un nopietnāk pārdomāt šī brīnumainā stāsta nozīmi. Jo pēc mājas pušķošanas, pēc dāvanu pirksanas, pēc varbūt pārrāk daudz ēšanas un varbūt vienu vairāk ka vajadzīgu stiprinātu "egg-nog", ir laiks mazliet nopietnāk domāt par Kristus piedzimšanas nozīmi.

Un to mums piedāvā šie daži panti ievadot Jāņa evaņģēliju. Tie ir ļoti mistiski panti un Jānis mums stāsta par Jēzu ļoti *intelektuālā* veidā. Viņš runā vairāk par *idejām*, un ne par burvīgām ainavām un dažādiem un eksotiskiem cilvēkiem, kā to dara Lūkas vai Matejs savos stāstos par Kristus piedzimšanu. Un, ja uzmanīgi izlasat šos 14 pantus, tad būsat pārsteigti atklāt, ka Jānis nemaz nemina Jēzu vārdā. Ir runa par *Vārdu*, par *Jāni Kristītāju*, par *Gaismu, kas nākusi pasaulē*. Bet vārds *Jēzus* nekur nav minēts. Liekas, ka Jānim pat Jēzus *persona* nav tik nozīmīga, kā

ideja par Jēzu - šis Vārds kas tapa miesa un mājoja mūsu vidū.

Ne. Jānis mūs uzrunā citā līmenī. Viņš ar mums runā kā ar nobriedušiem, nopietniem cilvēkiem, kuŗi ir daudz pārdzīvojuši pasaulē un savā dzīvē, un kuŗus nevar tik viegli apmierināt ar skaistiem stāstiem par ganiņiem, enģeļiem un Gudriem Vīriem.

Jāņa īsais stāsts par Jēzus nākšana pasaulē ir domāts tiem, kas visu svētku darīšanu un steigu virpulī, vēlas kādā klusā un mierīgā privātā brīdī pārdomāt, ko Dievs ir viņiem gribējis teikt caur savu Dēlu Jēzu Kristu.

Ir, protams, neskaitāmu daudz grāmatu rakstītas par šiem dažiem Jāņa evaņģeliju vārdiem. Bet pārdomāsim tikai divus šī evaņģelista vērojumus par cilvēkiem - viān vērojumi par mums.

Pirmais, ko Jānis mums saka ir ļoti realistisks, brutāls un ne sevišķi optimistisks. Un tas ir vērojums, ka bija, ir, un vienmēr droši vien arī būs cilvēki, kuŗi Jēzu neatzīs un nepieņems. Jānis šo vērojumu īsi un kodolīgi izsaka:

*Viņš bija pasaulē, un pasaule caur viņu radusies,
bet pasaule viņu nepazina;*

Viņš nāca pie savējiem, bet tei viņu neuzņēma. (1:10-11)

Lasot šos vārdus, daudz labi kristieši - daudz labi *baznīcas cilvēki* izpratīs, ka šeit ir runa par Jēzus laikmeta Jūdiem, kuŗi neatzina Jēzu kā Dieva sūtīto Mesiju. Un tā arī tas bija rakstīts. Bet ja šos vārdus lasām ar skatu uz mūsdienas sabiedrību un baznīcu - uz mūsu latviešu luterāņu draudzēm, piemēram - tad šie vārdi ir diezgan skarbi un apvainojoši. Tie saka, ka pat *tagad*, ja Jēzus nāktu mūsu vidū, sludināt tos pašus vārdus, to pašu radikālo miera un žēlastības valstības vēstījumu, kādu viņš tad sludināja, - ja Viņš tā nāktu mūsu vidū *šodien*, mēs droši vien arī viņu neuzņemtu.

Jūdiem tajā laikā bija savi noteiktie priekšstati par Dieva Mesiju. Jēzus mācības bija konfliktā ar šīm jau ieņemtām idejām, un tādēļ Jūdi Jēzu neatzina.

Tā arī ir ar daudziem kristiešiem šodien. Ikkatram ir sava ideja par Kristu; ikkatram ir savs priekšstats un pat *notiekumi* kādam Viņam jābūt. Mūsu laikmetā daži teologi un baznīcas ir raksturojuši Jēzu ka kādu sociālu

aktivistu. Daudzi arī ir apšaubījuši Jēzus dievišķīgumu. Daži Viņu ir tēlojuši kā politisku figūru. Daži uzskata Jēzu pirmkārt kā brīnuma dziedinātāju.

Daudziem kristiešiem - labiem baznīcas cilvēkiem - ir priekšstats par Jēzu, kas viņu ierobežo tikai zināmā dzīves sfairā un izprot viņa lielāko nozīmi kā audzināšanas palīgs maziem bērniem un miera devējs atraitnēm un pensionāriem. Un ir daudzi mūsu tautieši, kuņiem ir grūtības pieņemt jebkādas ticības pamatotas runas par Jēzus, jo tie visu Bībeli un kristietību uzskata kā svešu latviešu dvēselei un tikai Vācu ordeņu brāļu krustkarā uzbāsta padarīšana.

Jāņa vārdi par Jēzus nākšanu *pie savējiem* mums atgādina, ka bija un vienmēr būs tādi cilvēki - pat kristieši paši - kuņiem ir tādi maldīgi un priekšstati par Jēzu Kristu, ka viņi nekad nebūs spējīgi redzēt tālāk par sava aizsprieduma šaurām robežām. Tas ir trāģiski, bet ta tas ir! Tās ir, kā varētu teikt, tās *sliktās ziņas* par mums un mūsu pasauli.

Paldies Dievam ir arī *labas ziņas*! Un tās ir izteiktas tieši Jāņa nākamā pantā:

Bet cik viņu uzņēma, tiem viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem, tiem, kas tic viņa vārdam. (1:12)

Tās ir patiesi labas ziņas – patiesas prieka vēstis! Atmetot mūsu aizspriedumus, noārdot mūsu šaurā skatienā celtos garīgos aizsardzības mūrus, atverot mūsu acis jaunam skatam, mēs varam iegūt tādu spēku un dzīvi, kas mums likās neiespējama. Pēkšņi viss var būt mainīts, viss darīts jauns, viss *pilns žēlastības un patiesības. (1:14)* Tās ir patiesi labas ziņas ikkatram, kas meklē cerību un spēku savā dzīvē .

Lai viņa gaisma apgaismo arī mūs visus, un lai šogad un vienmēr izjūtam to spēku, mīlestību un mieru, kas mums ir dots, kad

*Dieva Vārds tapa miesa, un mājoja mūsu vidū,
un mēs skatījām viņa godību,
tādu godību, kā Tēva vienpiedzimušā Dēla,
pilnu žēlastības un patiesības.*

Āmen.

Prāvests emer. Dr. Fritz Traugott Kristbergs